

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÒDICH CATALANISTA

Any 2.—Núm. 29.—Diumenge 17 de Febrer de 1901.

LO QUE VOLÈM

«Volèm la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrechs públics: volèm Corts catalanas, no sols per estatuhir nostre dret y lleys civils, sino tot quant se refereixi a la organizació interior de nostra terra: volèm que catalans sian los jutges y magistrats, y que dintre de Catalunya s' fassin en última instancia 'ls plets y causas: volèm ser arbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volèm, en fi, la facultat de poder contribuir a la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forsose prestí servey tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

«La civilisació verdadera, brota com una flor dels arrels del Cristianisme» son paraules terminants y claras del ahir sa Eminencia lo Cardenal Pecci, allavors bisbe, y avuy sa Santetat Lleó XIII.

Las classes directoras

Nostras classes directoras, tant las no afiliadas com las afiliadas als partits polítics, may han sapigut oposarse al poderós utilitarisme de l' Estat qual poder ha quasi arribat al capdevall. No han contribuït pera res a la reconstitució saniosa de la vida social del nostre poble.

Prou de miseria y ostentació es lo cas d' exclamar; treballèm tots pera organitzar la família a la catalana, porque més tart trascendeixi als nostres governs; conresèm ab entusiasme las ciencias y las arts pera cobrárnosho després en cultura; fèim que la iniciativa individual rebí la deguda compensació dels governs y que cessí l' acció paralitzadora de la espontaneïtat social a causa de l' enfilall de lleys, decrets y reglaments que cada dia venen a augmentar lo mareig ja prou intens; contribuïm a introduhir reformas a la ensenyansa pera poguer conseguir a las demés nacions y arribar a tocar ab la mà los progressos científichs y artístichs que vergonyosamente no son avuy nostre patrimoni.

Es indubtable que si volèm tornar a enorgullir nos de las nacions cultas, tenim patriòticament molts defectes, tenim de

fou lo mirall claríssim de tots los pobles verdaderament lliures.

TOTAS LAS COSAS EN SON LLOCH

DEU EN TOTAS LAS COSAS

La fè catòlica en la civilisació (1)
Una vegada probat que la educació no existeix sens la fè catòlica, bastaria esser un xich lògich y deixar las cosas en son natural corrent pera quedar també probadas las fondas y germanas relacions entre la fè y la civilisació.

Mes, no succeheix aixís en nostres días. Esperits forts, rebrots bordinenchs d' arbres de mala sava, s' han aixecat ab lo crit als núvols, dihent que las cristianas creencias anorran tot progrés y matan tota civilisació; que la fè posa un insuportable jou a la rahó lliure y fá estèril tot desitj d' avens.

Ab la senyera molt enlayrada en quina hi portan escrit lo retumbant y falaguer epígraf «Lluita de la civilisació», demanan las cosas més oposadas y ridícoles y donan forsa legal al crim, a la usura y a las passions desvergonyidas. En nom de la civilisació se trau tot jou que dignifica. En nom de la civilisació la premsa bruta ha corromput los esperits y l' art taca 'ls ulls ab imatges asquerosas obrint camí a la corrupció de costums. A l' ombra d' una paraula enganyosa que s' aixeca com senyera llorejada, s' admet la circulació de la

«La civilisació verdadera, brota com una flor dels arrels del Cristianisme» son paraules terminants y claras del ahir sa Eminencia lo Cardenal Pecci, allavors bisbe, y avuy sa Santetat Lleó XIII.

Afondím un xich més l' assumpto. No s' pot negar que Jesús, vingué al mon pera restaurarlo y fer que imperessin la veritat, la justícia y l' bé. La perfecció del mon, es la obra comensada per lo dolcíssim Jesús y continuada per la Iglesia en lo transcurs dels segles y l' amplaria de l' espay.

Ara bé; ¿cás de poguerse donar la verdadera civilisació sens la fè no era per demés, quan no inútil, la vinguda de Cristo a aquesta vall de llágrimas? ¿Per què 'l dolcíssim Jesús haguera dit a las nacions que la veritat las faria lliures y las salvaria?

Allí ahont no hi ha justícia, ni costums sanas; ahont l' erro té carta blanca y l' vici s' vesteixi ab frach y barret y s' passejji rumbós per tot arreu; per més que n' l' ordre físich y material haja progressat d' una manera increíble, se pot dir que allí hi viu la civilisació?

Una altra rahó. Lo desitj de la humanitat, la gran tendencia de tots los homens, la aspiració suprema que naix del fons de tots los cors, es la vera germanor, la unió de tots los homens de todas las rasses y de tots los paysos, es la pau universal, fruit de la unió de las intel·ligencies y dels cors realisada solsament dintre 'l palau de la Iglesia a la llum claríssima de la fè.

No pot negarse que aytal germanor es una de las més grans conquestas en ordre a la civilisació y un gran pas, gaire bé 'l millor, en la

del partit a que perteneixian, no s' cuidavan més que de resoldrer los apuros de diners ab emprèstils, sense pensar que aquest sistema no feya altra cosa que endogalar a la nació y portarla a una quebra més ó menys próxima. D' aquí vingué que 'l cambi favorable parés a la par y de la par a ser contrari: l' or que s' trobava sense sobrepuig, comensá a cotitzarans 1 per mil, després al 2, 3, 4 fins que insensiblement arribá al 24 per 100. La cridoria de la premsa fou gran, y tot foren presupostos de la pau, grans reformas, grans economias,.... que no passaren del paper. Solsament en Amós Salvador ab un tour de force feu baixar lo cambi a 7 per 100; però això no sigué més que foch d' encenalls: al poch temps torná a pujar, y després de las altas y baixas quan la guerra de Cuba lo tenim ara poch menys que clavat a 37 per 100.

Los cambis alts no hi ha dupte que afavoreixen a la agricultura, relativament y fins a cert punt; però a las demés fonts de riquesa y de treball las arruina per l' encariment extraordinari de tots los articles. Conseqüencia propra de tot això, n' es lo gran nombre de vagas entre l' element obrer quals jornals no corresponen a las necessitats de la vida, y quin augment de sou se 'ls hi fa difícil obtenir dels fabricants per la gran crisis que atravesa la industria del pays.

Ara tot es divagar buscant remey, uns creuen que reforsant el Banch d' Espanya, las sevas Alvaras, Cartagena, cas, lo cambi baixaria; altres opinan que s' obtindrà exigit lo pago dels drets d' Alfarda na totó quan menys la meytat en or, o colocal

ben bé 'ls camps dels que lluytan, pera que no s' perdin las representacions de l' Ateneu y de sa Secció Excursionista, de la Associació Catalanista y de Lo CAMP DE TARRAGONA.

Tot lo dissapte s' empleyá en la visita de las murallas, lo Museu y la Catedral, quedant los nostres hostes admirats de las monumentals bellesas qu' enclou Tarragona, y rebent a cada instant mostrás d' estimació y afecte que 's traduhian tot seguit en corrents de simpatia y germanor. Y es que, tot seguit també, tots los qui tingueren l' honor d' acompanyar als excursionistas barcelonins, descobrirem en son cor un arrelat patriotisme y veyam en ells una representació viventa d' aquella institució que tant ha treballat y tant ha fet pel desveltament de Catalunya.

L' Ateneu, qu' ha vingut a ser l' obligat refúgi dels forasters que 'ns honran ab sa visita, 'ls hi obrí de bat a bat las sevas portas y 'ls obsequiá modesta però dignament, acreditant una vegada més la tradicional cortesia d' aquella casa; y tothom, en la mida de las sevas forsas, procurá fer tot lo agradable possible la estada dels nostres amichs a Tarragona.

Al tornar lo diumenge al mati d' una petita excursió al «Pont del Diable», lo Vispresident de l' Ateneu, nostre benvolgut amich D. Joseph M. Ricomá, oferí galantment als excursionistas y als amichs que 'ls acompanyavan, un suculent dinar en l' aixerjada vinya de sa propietat «Vista Hermosa», que més que dinar resultá una agradable festa, de la que n' guardaran bon recort tots los que tingueren la sort d' assistirhi.

A l' entorn de la taula 's sentaren los següents excursionistas barcelonins: en Joseph Soler y Palet, Vispresident de l' Associació Arqueològica Barcelonesa; en Joseph Pedrerol y Rubí, advocat; en Pere Baster y Fugarolas, del comerç; n' Antoni Nadal y Lucena, dibuixant litògraf; en Jaume Massó y Torrents, escriptor; en Francesch Codina, del comerç; en Cristófol Freginals y Massana, metge; en Rosendo Serra y Pagés, professor mercantil; n' Armand Lambelet, delegat del Centre Excursionista a Bradford (Inglaterra); n' Alfred Gaza, del comerç; en Ventura Conyell y Montobbio, arquitecte; n' Ignasi Carsi y Carsi, del comerç; en Salvador Roca, metge; en Guillelm Tell y Lafont, notari; y en Francisco Flós y Calcat, professor. Y junt ab aquests hi poguerem veure als senyors Ruiz, Car-

nera com están constituídas y gobernada veu clarament la patriòtica germanor que existeix y existirá sempre entre 'ls fills de las més apartadas regions de Catalunya.

Las vagas

Las vagas están a l' ordre del día. Contra la explotació de que son moltas vegadas victimas los pobres obrers han ideat aquests las societats de resistencia, fillas ja de la major ilustració dels obrers, ja també moltas vegadas de l' orgull ab que 's amos fan ostentació de riquesas que si gastan sens miraments en luxo y vicis, no serveixen may pera socorrer las necessitats dels obrers, no mers treballadors sino vers colaboradores del capitalista en todas las empresas industrials.

Cada vegada qu' esclata una vaga, surten a la superficie y arriban a coneixement del públich verdaders horrors de com moltas empresas que reparteixen quantiosos dividendos tractan al seus empleats, obligantlos a un treball sens tassa, de grans responsabilitats y fins perills personals per una retribució misera, y això fá que casi sempre las simpatias del públich siguin per l' obrer, puig lo debíl s' emporta sempre a son favor la opinió de la massa neutra.

Si s' busqués la harmonia entre amos y treballadors, de segur que las diferencias entre uns y altres no serian tan freqüents; es més, hi hauria més acort si en molts establiments industrials hi hagués contacte directe entre amos y obrers, si aquests no estessin acostumats a que l' amo 'ls tractés com sers inferiors y s' en desdenyés de son tracte, tenint per representant als capatassos y qüefes de taller, especie de cabos de presidi, molt més dolents per ells de lo que tal volta ho seria 'l mateix amo, per la rahó poderosissima de que han surtit dels mateixos obrers.

Lo contacte ab los obrers faria conixer als industrials sas verdaderas necessitats y de segur qu' allavors las diferencias no serian tan freqüents. L' amo consideraria més al treballador y aquests respectarian a l' amo, veyent en ell no més que 'l primer dels obrers; no com avuy que no 'l crehuen més qu' un explotador.

Ab los obrers passa quelcom de lo que ab las colonias. Lo conquistador generalment de rassa superior, pot al principi subjectar bé 'ls nous dominis; mes ve la major edat del poble un dia conquistat y no hi ha pas forsa prou grossa pera retenerlo, acabant després d' una ó varias tentativas per reconquistar sa independencia.

Los obrers hi han arribat casi ja a ser majors d' edat y saben que units representen una forsa avassalladora. D' aquesta forsa mentres l'

cançió cantada en xich. Alarmats los industrials, constructors y fins naviers, d' un estat de cosas semblant, s' organisaren també en societat y a la primera petició dels obrers demanant vuyt horas de treball en lloch de deu, s' hi han negat en rodó, disposats a portar la vaga fins al últim extrem.

Resulta donchs que tal com está plantejat lo problema, se resolgui la vaga en un sentit ó altre, hi haurá vencedors y venuts, y todas las apariencias demostren que la batalla va a donarse ab tota regla entre 'l capital y l' obrer, utilisant uns y altres fins medis que en conciencia deuria proscriure, com si uns y altres capitalistas y obrers, tinguessin a bé fer ostentació de sa virilitat y resistencia.

En aquestas condicions l' intransigencia, es difícil resoldrer lo problema a gust y satisfacció de tots. Cal donchs, que la serenitat y esperit de justícia s' imposi y que cada hu transigessi una mica; altrament veurèm desaparèixer industrias novellas y de gran pervindre, y los primers perjudicats seran los obrers.

LA PREDICACIÓ EN CATALÁ

V Y DARRER (1)

Refutades las rahons, (es clar qu' a argumens no poden arrivarhi) que donan los predicadors qui sermonan en castellá a Catalunya y 'ls curats qui ho consenten en llurs iglesias, será bé citar les disposicions que coneixem sobre aytal materia, contenint manaments que com diguerem en nostre primer article no han perdut pas llur vigencia ni llur força d' obligar.

La escassetat de temps y d' obres no 'ns permet, ara com ara, ferne una recopilació completa, d' aquelles disposicions canòniques, però creyèm que pera portar al anim del clero catalá lo convenciment de la importancia que la Iglesia dona a la obligació de predicar en la llengua del poble, n' hi ha ben bé prou ab dir que 'l Papa Ignocenci III en lo Concili Lateranenç IV de 1215 ordená que s' nombressen pastors ab capacitat pera instruir al poble en sa propia llengua: lo Concili de Trento, en sa sessió XXIV de Reforma, cap. 7, maná que a la administració de tot sagrament procedís una breu explicació en llengua vulgar, y en los metextos sessió y capitol ategeix: «necon ut inter illissarum solemniam aut divinatorum officiorum celebrationem, sacra eloquia et salutis monita eadem vernacula lingua singulis diebus festis vel solemnibus explanent». Se refereix als Prelats y demés pastors d' ànimes. Ademés en lo Can. Loquutio 38 dist. se diu: «Loquutio Divinarum Scripturarum secundum cuiusque lingue proprietatem accipienda est».

(1) Végínse 'ls números 21, 24, 25 y 26 d' aquest periòdich. Ademés los 18 y 19.

la alle. De l' ambít que simbolicament lo concilio interdicant Episcopi» (Const. sacri Provinc. Conc. Tarrac. 1727 Const. II.)

Mes no solsament aquestes dues disposicions dels Concilis Provincials son d' observancia obligatoria en tots los Bisbats de Catalunya, sino que cada un d' ells té en los acorts de sos Sinodos repetit aquest manament: mes la dificultat a que 'ns hem referit fa que no més pogam precisar la de les Constitucions de Vich que parlant als Rectors y demés encarregats de la cura d' ànimes diu: «..... precipientes ipsis, quod omnibus diebus dominicis et festivis, inter Missarum solemniam Evangelium.... vernaculo sermone explanent»; (Const. Synod. Dioeces. Vicien. 1748, Tit. XXVII «De verbi Dei predicacione, cap. II); y la de les de Solsona que preceptian lo meteix boy ab iguals paraules (Const. Synod. Dioeces. Celson. 1751 «De officio Judicis ordinarii» tit. XVI, Const. II).

Ara, a la vista d' aquestes severes prescripcions, qui pot entendre qu' entenga.

Y si a despit d' elles se disfressa encara als catalans lo verb de les eternes veritats, y 'ls fills de les tenebres continuan ensenyant de prudencia als fills de la llum, y l' obrer de nostres fabricques y l' pagès de nostres camps enverenats ab les males doctrines qu' en catalá aprenen en los clubs y en los fastigosos setmanaris, vergonya de nostra llengua, cercan endebedades entre 'ls torrentals de la eloqüencia forastera ó entre la expressió anguinosa d' un sacerdot que no sab rosegar la llengua que fa festa, lo contraverí de les doctrines evangélicas que 'l podria apartar del mal; si ab menyspreu de les divines ensenyances los pobres son en nostra patria 'ls menys evangélics; per nostra part al menys romandrem en pau ab la conciencia, pensant que si solsament en un sacerdot hem lograt destruir la fatal preocupació, no podrian pas tindre mellor premi nostres migrats esforços.

JOAN POBLET.

Montblanch, Janer de 1901.

LA MARIO

¡Si n' era de bonica! Aquells ullets, aquella boca, aquell caminar menudet y seguit ¡si n' havian fet patir de joves! ¡Si n' hi havia que sols esperavan una paraula pera posarli tot a ses peus: nom, fortuna, posició!... Mes ella ¡la estranyota! embabiecada ab aquell ximple d' en Jaumet, ni se 'ls mirava, y ni de l' Enrich feya cas, l' amo de la millor adrogueria del barri y de tres sucursals establertes en los mercats. Y tot porque tenia dotz anys més qu' ella, porque anava ab brusca, porque, segons deya, no era l' company qu' havia somniat pera transcórrer junt ab ell aquesta vida.

bers a cumplir; primer que l drets de l' Hisenda sobre l contingent provincial son sens dubte los centenars d' expositos de las casas de Beneficencia; aquests demanan pa y hi ha que donarnoshi, necessitan roba y s' han de vestir; a aqueix fi de huen encaminar sos esforços Governador; Diputats, autoritats totes de Tarragona, y una vegada resolta la qüestió de subsistencias de las Casas de Beneficencia, vinga en bon l'ora lo Govern, embargui, apremii, exigeixi la responsabilitat a qui sigui, mes aixó quan la fam sigui satisfeta, quan lo cos dels desgraciats acullits a la caritat oficial no estigui subjecte als horrors d' una temperatura glacial, quan quedin ab una paraula complertes las obligacions d' humanitat, podran los agents del Govern comensar l' obra de justicia, reclamar de la Diputació lo que creguin convenient.

Avans no; donar menjar a qui té gana, vestir al despullat, son obras de beneficencia que no tenen espera.

A la sessió celebrada l divendres passat per nostre ajuntament, se discutí per centésima vegada la qüestió del palco del teatre; qüestió en la que s tracta de fer veurer al poble lo que no hi ha pera apartarlo del verdader objectiu que no es altre que tornar las cosas al seu estat d' avans, ó sigui que ls regidors pogan aprofitar lo palco presidencial, avuy que ja no hi ha presidencias, pera assistir als espectacles pagant solzament la entrada. Los defensors del palco han fet un gran descobriment: que la Junta del Hospital tracta d' arrojar al ajuntament pera poguer vendre lo teatre. Com a habilitat no está mal: però no passa, porque salta a la vista que componantse la Junta del Hospital de dos canonges y dos regidors, no pot arribar aquell cas sense que s hi conformin los delegats del ajuntament. Se ns dirá tal vegada que ls delegats actuals disenteixen del parer de la majoria del ajuntament y que un altre dia pot succehir lo mateix. Conformes; però observis que lo que s discuteix ara no perjudica al ajuntament y no li quita ni una pesseta y per lo tant es altamente lloable la conducta dels aludits delegats, que no perjudicant en res al seu representant, afavoreix los interessos que administran.

Si aquests interessos fossin d' un particular, trobariam molt bé que l' ajuntament discutís lo més discutible dels drets; però tractantse d' un establiment benèfic, instituhit pera ls malalts pobres de Tarragona, es altamente ridícul, que s' hagi escrit tant, parlat tant y fins demanat dictamen a un advocat, quan era y es un assumpto que s devia resoldrer lo primer dia, no més que posantse la ma esparradica al ajuntament? No. Beneficia al patrió; per consegüent als malalts? Si.

ben bé ls camps dels que lluytan, pera que la Compañia, que atenen sols a sos particulars interessos, ó tal vegada guiada per los antagonismes que sembla hi ha ara entre las línias de M. S. y A. y l' Nort, tracta d' oposarse al enllás.

No es tan sols quant se tracta de serveys oficials que podem trobar lo sens fi d' anomalies conegudas al extranger ab lo gráfich nom de Choses d' Espagne, puig també las Empreses de ferrocarrils tenen las sevas choses.

Dihem aixó per l' anomalia que resulta ara ab los bitllets especials a preus reduhits qu' expendeix la Compañia de Madrid, Saragossa y Alacant. Com la rebaixa comprén sols las classes 3.ª y 1.ª y no la segona, tenen vostés que un bitllet de 1.ª de Tarragona a Barcelona costa 750 pessetas, y en cambi un de 2.ª n val 1050, ó siga tres pessetes més.

Si no es per fer orejar los vagons de primera no li sabem veurer la punta a aquesta combinació. Las conseqüencias son que ls cotxes de primera van atestats de viatjers y ls de segona buits.

Nos trobavam l' altre dia a l' Estació a despedir a uns amichs, y com fruit de l' anomalia que resenyem, un viatjer que volia sens dubte anar ample va haber de preguntar molt seriament si portant bitllet de primera podia viatjar en segona, puig encare qu' aixó sembla una perogrullada, ahont un menos se pensa se troba ab que li fan pagar excés. La consulta tingué que ferse a varis empleats, y ningú sabia resoldrela, fins que se n trobó un qu' autorisó al viatjer a pujar a segona encare que portés bitllet de primera.

Ja ho saben donchs, los dias festius val menos diners lo bitllet de primera que l de segona y si passen a una classe inferior no ls hi diran res.

Lo 10 del próxim mes de Mars se celebraran eleccions pera diputats provincials tenintse que provehir las següents vacants: districte de Tarragona-Vendrell, 4; districte de Valls-Montblanch, 4; Reus, 4.

Total 12 individus de bona voluntat fan falta pera diputats provincials, que si ho han de fer los nous com fins ara, més val que l' encasillat lo fassin al Govern civil y que ningú s molesti anant a votar.

Nostres estimats confreres La Comarca de Lleyda y La Veu del Segre han sigut multats la setmana passada, lo primer ab 100 pessetas y lo segon ab 50.

Sentim lo contratemps d' abdós companys quins han de rebre ab gran satisfacció l' aixecament de la suspensió de garantias, ab lo que veuran acabat lo periodo de duresa a que han estat sotmesos.

Anit nos asseguraren que l dia 21 seria aixecat l' embarch dels fondos provincials gracias a las incessants gestions fetas prop del Ministre d' Hisenda per los diputats Srs. Morenes y Cañellas, solució qu' evitará la gran crisis que anava a presentarse ab la qüestió de subsistencias, de las casas de Beneficencia.

Com sembla que ls diputats provincials volian presentar la dimissió de continuar l' embarch, la ressolució del Ministre los hi haurá vingut molt bé pera dessistir de tan radical mida; podran quedar-se y continuar com fins aquí fent la felicitat de la provincia.

Sobre tot que no ho prenguin tant fort y que no ns abandonin; y si a algú d' ells li passés pel cap no ferse reelegi en las próximas eleccions, que se l' convenci de que aixó no pot pas esser. Diputats com los que disfrutem convé que de cap de las maneres nos abandonin. Ho han fet y ho fan tant bé que cal que s sacrifiquin un poch més per la provincia.

Aquesta última setmana hem tingut ocasió d' estrenyer la má del nostre estimat amich y compatriota l' acreditat industrial de Vilafranca del Panadés, Sr. Soler, inventor del conegut licor «Els Segadors» que tan popular s' ha fet en poch temps a tot Catalunya.

L' acreditada confiteria del nostre amich en Joan Serra, ha rebut per aquestas festas un brillant assortit de Confettis y Serpentinats que verament crida l' atenció.

També trobaran los aficionats en l' esmentat establiment tota classe de carmel-los, confits y dolços, elaborats ab un cuidado especialíssim y que acredita l' gust del Sr. Serra.

Molt concorreguts y animats s' han vist los balls de disfressas celebrats aquestas darrers dias a l' «Ateneu», «Centre Catalá», «Las Quatre Barras» y «Foment de Tarragona»

Los qu' en las mateixas societats se preparan pera avuy, demá y passademá prometen esser molt lluhits.

Lo nostre estimadíssim amich y company en Francesch Carbó, va sufrir fa poch dias una recaiguda un xich seria en la malaltia que l' reté al lit y de la que ja s trobava quasi convalscent.

No cal dir quant celebrarem lo complert restabliment del nostre amich Carbó, quin estat era ahir bastant satisfactori.

Programa de las pessas que executarà la música del Regiment d' Almansa de dotze una en lo passeig de Santa Clara.

- 1.ª Boston.—Vals.
2.ª Overtura.—Poete et...

Lo partit comensará a las tres de la tarde y durará hasta dos quarts de cinq. Los barcelonins vestiran uniforme compost de camisa blanca y pantalón blau fosch y ls tarragonins camisa blava y pantalón blanch.

Gracias a l' apoyo que l' Alcalde ha prestat als jugadors ha sigut arreglat convenientment lo terreno del exvelódromo qu' es ahont tindrà lloch lo partit.

Lo passat divendres jurá l' cárrech de Procurador causidich nostre benivolgut amich y company en Joan Ruiz y Porta, al qui ensemps que felicitem de tot cor, li desitjem molt renom y profit en sa delicada carrera.

La distingida societat «Ateneu Tarraconense» prepara pera l' vinent diumenge a la tarde, un ball infantil de disfressas que promet esser un acoñteiximent, tant pel gran nombre de premis que s repartiran, com per las moltíssimas criaturas que s proposan assistirhi.

Com l' any passat aquesta mateixa festa obtingué un éxit extraordinari, no duptem qu' enguany l' obtindrà igual y mellor si pot ser.

Tenim la satisfacció d' anunciar que dintre de poch, se donará a l' Ateneu d' aquesta ciutat un brillant concert en lo que hi pendran part los celebrats artistes barcelonins en Joan Gay y sa muller na María Pitxot, que tantas ovacions han obtingut darrerament a la capital de Fransa.

En lo proper número donarem més detalls.

Demá tindrà lloch en aquesta Audiencia provincial lo judici de la causa que per supost delictive de rebeldia se segueix contra nostre estimat amich lo director de Lo Somalant de Reus, don Joseph Ferré y Gendre.

Lo judici será per jurats atenent a lo crescut de la pena que demana l' Fiscal, corrent la defensa a cárrech de l' advocat don Juliá Nougús y del procurador don Manel de Penarribia.

No cal dir quant nos alegrará que l' amich Ferré surti en bé d' aquesta ensopegada.

Segons diuen de Madrid y hem tingut ocasió de llegir en varis periódichs, está definitivament acordat l' aixecament de la suspensió de garantias constitucionals.

Si resulta cert, que ho duptem, ara tindrà ocasió l' Sr. Silvela de veurer qu' es una veritat com un temple alló de que puede vanagloriarse de haber ganado el pleito del regionalismo.

Per si ó per no, que comensi a preparar la butxaca, puig podria molt ben esser que ls clients li demanessin que ls tornés los quarts.

sas qu' es presentin, essent tots ells de molt bon gust y d' innegable valor.

Es una festa la del ball infantil que vé a interrompre la monotonia de l' actual temporada de Carnaval, y mereix tota classe de lloansas la activitat y entusiasme que en aquest sentit ha desplegat l' Ateneu.

Han sigut nomenats sócics delegats del «Centre Excursionista de Catalunya» a Tarragona, nostres estimats amichs don Pau Delclós, don Joseph M.ª Ricomá, don Baldomero Baró, don Francesch Carbó y don Pere Lloret. Los felicitem per tan honrosa distinció.

Com en los números anteriors tenim que donar compte d' una nova penyora imposada per lo Governador civil de Lleyda a nostre estimat company La Comarca de Lleyda, per la publicació d' un sonet que per primera vegada vegé la llum en un diari d' aquesta capital, d' ahont lo reproduhi El Fenix de Barcelona, y d' aquest La Comarca de Lleyda.

Lo més bó del cas es que l' tal sonet se distingia per los insults que contenia contra Catalunya, aixis es que la multa imposada a nostre company La Comarca ho ha sigut segurament per lo sentit anti catalanista del sonet.

Es una gloria tenir un governador com lo senyor Martos; per naps ó cols cent pessetas de multa cada número cauhen sobre ls periódichs catalanistas de Lleyda.

Excusém dir quant sentim lo que ab los dos companys está passant, y tingan en compte que no hi ha res etern en aquest mon; l' actual persecució un dia ó altre s acabará.

Lo dimecres y dijous tocaren las músicas militars a la Rambla de S. Joan. Com la temperatura era molt baixa y a la nostra gent sols los hi agrada anar a passeig quan fa bon sol, la concurrencia sigué escassa, tant escassa que no s veyá una rata, sobre tot lo dijous.

Hem rebut lo número 7 de la bonica revista Patria ab lo següent sumari:

Ninou y cap de sigle; per Agustí M.ª Gibert.—Las flors dels atmetllers, per Lluís Benàiges.—Tarde dolenta, per Joan Vives.—Lo Gall per Jaume Colell.—Aubada y crepúscul, per Lluís Benàiges, A F. Anquís, per Ramonet Café.—Prech, per Ampurdanés Dols.—Desde Barcelona per A. B.—Crónica, Gravats: Clausre procedent del Castell dels Comptes d' Urgell en el Convent de St. Domingo.—Ilustracions d' Aymami.

Qui es que per edat que tingui no voldrá conservar lo primitiu color dels seus cabells? Pera conseguirho lo perruquer CASALS pos-

Qui es que per edat que tingui no voldrá conservar lo primitiu color dels seus cabells? Pera conseguirho lo perruquer CASALS pos-

Hem rebut lo núm. 7 de la importantíssima publicació La Ilustració Llevantina, corresponent al primer de Febrer.

Lo sumari es tan interessant com tots los anteriors y ls gravats senyalan tots ells la nota d' actualitat, y entre ells lo retrato del mestre D. Joseph García Robles, autor d' una pessa de música intitulada «Follies» que ab lletra de D. Joaquim Riera y Bertrán publica La Ilustració Llevantina en l' esmentat número.

A última hora hem rebut una atenta invitació pera l' ball extraordinari que celebrará aquesta nit lo «Foment de Tarragona».

La falta d' espay no ns permet donar detalls d' aquesta festa que promet esser brillantíssima.

Qui es que per edat que tingui no voldrá conservar lo primitiu color dels seus cabells? Pera conseguirho lo perruquer CASALS pos-

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

Lo Camp de Tarragona SETMANARI CATALANISTA

Redacció y Administració: Rambla de St Joan, 50, 1.ª

Table with 2 columns: Subscription type and price. Tarragona, trimestre... 1 pesseta. For... 1. Extranjer... 2. Número d' avuy... 10 cents.

Joan Ruiz y Porta PROCURADOR

Sant Agustí, 13-2.ª-TARRAGONA

En venda a preus molt reduhits Duas casas novas en lo barri del Serrallo y tres solars en la carretera de Lleyda situats en los alrededores de la Casa-Cuartel de la Guardia civil.

En venda a preus molt reduhits Duas casas novas en lo barri del Serrallo y tres solars en la carretera de Lleyda situats en los alrededores de la Casa-Cuartel de la Guardia civil.

Joan Ruiz y Porta PROCURADOR Sant Agustí, 13-2.ª-TARRAGONA

DEMANEU ELS SEGADORS exquisit licor popular de Catalunya.-SOLER Y MAS.-Vilafranca del Panadés.

La promptitut

Lo recader diari de Tarragona a Barcelona y vice-versa, Andreu Canyellas, ofereix sos serveys a preus módichs, a totes las personas que s dignin honorarlo ab sa confiansa.

Serveix tots los encárrechs a domicili. Punts ahont s' admeten: Tarragona, plassa de la Font, núm. 28, (barber) y carrer d' Apodaca núm. 1, tenda.—Barcelona, Hospital 2 y 4 y carrer Filateras núm. 3, devant la plassa del Angel.

Forn de courier pa s' cedeix en condicions ventajosas, punt centrich; informaran a la administració d' aquest periódich.

Anís Sant Geroni (MONTSERRAT)

L' Academia metje-homeopática de Barcelona y lo laborator municipal de Madrid, després d' haver analisat aquell preciós ANÍS, recoman son us per reunir a son exquisit paladar la condició de esser el més tónico y digestiu de tots los de sa classe.

Baldomero Puiggrós

NOTA.—La casa que fabrica l' anís Sant Geroni, per mediació de son indicat representant pot servir diversas classes d' anísats, aiguardents escarxats, licors superfins y fins, aperitius, vins nacionals y champansys del pays y extranyers.

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Aguilas, Malaga, Cadiz Vigo, Carril, Villagarcía, Corunya, Marin, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander y Bilbao, sortirà lo dia...

Linia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marin, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao. Passages, San Sebastián, Bayonne, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havre y París.

CABO PEÑAS son capitá D. Francisco Guerrica cárrega admetent y passatgers pera ls citats ports.

JOSÉ ROCA capitá D. Guillem Company, admetent cárrega pera dits ports.

Compañia Valenciana de Navegació

Linia regular de grans vapors ENTRE Espanya y las costas de Franca e Italia

Vapors de la Companyia Sagunto, Jativa, Alcira, Grao, Martos y Denia

Sortidas fixas y setmanals del port de Tarragona directament pera Marsella y Génova

los dimars de cada setmana. Pera Niza, Porto Marizio, Oneglia y Liorna los dimars de cada quinzena.

Pera Valencia, Alacant, Almeria y Málaga los dijous de cada setmana. Directament pera CETTE

Sortidas setm anals tota época del any. S' admet passatge y cárrega a nollis reduhits. S' admet cárrega ab nollit seguit y coneixemen, directe pera New-York, Nápolis, Bari, Siracusat Messina, Catania, Palermo, Cagliari, Venecia, Malta, Triest, Fiume, Odessa, Braila, Galatz, Alexandria, Port-Said, Suez, Aden, Bombay, Singapore, Hong-Kong, ab transbordo a Génova.

Agent: D. Antoni Mas y March

Plassa d' Olozaga, 1, Tarragona, Teléfono núm. 34

